

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 41T/57/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8111010759
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Vorobel
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8111010759.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudcom JUDr. Mariánom Vorobelom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26. augusta 2015 v Prešove, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

K. C. S. Č. R. T., L.. XX.XX.XXXX E. G., P. J. T. Č.. XXX, M.. D.

s a u z n á v a v i n n ý m

z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Tr. zákona, pretože
- 19.3.2008 v čase o 22.10 hodine E. M. T., M. D. viedol po miestnej komunikácii v smere do M. T. osobné motorové vozidlo značky M. P., R.: D. XXX S., na priamom úseku v miernom stúpaní pri J. „, rýchlosť jazdy vozidla neprispôbil iným okolnostiam, ktoré mohol predvídať a zrazil chodca I. J. T., L.. X.X.XXXX, ktorý pod vplyvom alkoholu prechádzal cez vozovku z pravej strany v smere jazdy vozidla, pričom chodec utrpel poruchu vedomia, polytraumu, natrhnutie hrudnej srdcovnice, krvný výron v okolí tvrdej miechovej pleny v oblasti 2. až 6. krčného stavca, prítomnosť vzduchu v pravej pohrudnicovej dutine, pomliaždenie oboch pľúc, poranenie nervového zväzku ľavého ramena, zlomeniny oboch kostí ľavého predkolenia s posunom do strán, tržnozmliaždenú ranu v temennozáhľavnej oblasti vľavo, tržnozmliaždené rany oboch predkolení a tržnozmliaždenú ranu v oblasti pupka s dobou liečenia a práceneschopnosťou od 19.3.2008 do 13.10.2008 s uznaním invalidného dôchodku,

t e d a

- inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona, v spojení s § 38 ods. 2, 3 Trestného zákona, pri prevahe poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Trestného zákona oproti žiadnej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona výkon trestu podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu v trvaní 12 (dvanástich) mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku obžalovaný je p o v i n n ý nahradíť G. K. X. G.S., S..D., R. Č.. XX, J., W.: XX XXX XXX škodu vo výške 7 837,57 Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku súd o d k a z u j e G. K. X. G., S..D., R. Č.. XX, J., W.: XX XXX XXX so zvýškom nároku na náhradu škody na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 9.6.2011 podal prokurátor Okresnej prokuratúry v Prešove obžalobu, sp. zn.: XPv XXX/XX na obžalovaného K.E. C..

Obžaloba okresnej prokuratúry kládla obžalovanému za vinu, že spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Tr. zák., v podstate na tom skutkovom základe, že dňa 19.3.2008 v M. T., neprispôbil rýchlosť jazdy svojho vozidla a pred J. W. zrazil Q. I. J., ktorému spôsobil zranenia, na základe ktorých mu bol priznaný invalidný dôchodok.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie výsluchom svedka poškodeného I. J., D. G.Q. J., T. J., G. G., K. J., L. W., T. C., W. J., E. N., X. W.. I. D., C.. C. T., ako aj prečítaním pripojených listinných dôkazov a vykonaním rekonštrukcie.

Obžalovaný K. C. síce na hlavnom pojednávaní dňa 24.8.2011 využil svoje právo a vo veci nevypovedal, ale pri rekonštrukcii, ktorú súd vykonal v rámci hlavného pojednávania na mieste samom uviedol, že poškodený mu vybehol spoza áut, ktoré parkovali pri J. W.. Pred stretom poškodeného vôbec nevidel, uvedomil si len nejaký náraz do kapoty, pričom nevedel, že v tej chvíli ide o človeka. Po náraze auto odparkoval a vrátil sa na miesto nárazu, pričom videl, že na zemi leží nejaký človek.

Poškodený I. J. na hlavnom pojednávaní uviedol, že vyšiel sám pred J. W. a chcel nastúpiť na miesto spolujazdca do auta, ktoré bolo zaparkované na druhej strane cesty. Následne uvidel, že sa ku nemu blíži auto obžalovaného a preto sa rozhodol, že ho zastaví. Preto sa opäť vrátil na vozovku a začal na obžalovaného mávať, aby zastavil. Vtom zbadal, že približujúce auto na neho zabočilo a od toho okamihu si nič nepamätá. Ďalej uviedol, že pri bare na ceste v tom čase nestáli žiadne vozidlá.

Prvoradou úlohou súdu bolo vysporiadať sa s otázkou, ktorá verzia dopravnej nehody, zodpovedá skutočnosti, či verzia obžalovaného alebo poškodeného.

Podľa zápisu o dychovej skúške (č.l. 22) obžalovaný ako vodič vozidla pred jazdou nepožil žiadny alkohol. Podľa protokolu o lekárskom vyšetrení poškodeného (č.l. 23) mal poškodený v krvi 0,59 promile alkoholu v krvi. Poškodený vo svojej výpovedi uviedol, že v čase od 20.00 hod. do nehody t.j. do 22.10 hod. vypil 3-4 poháriky 21% vodky, pričom jeden pohárik mohol mať 0,03 alebo 0,04 cl.

Podľa výpovede súdneho znalca W.. I. D. na hlavnom pojednávaní dňa 25.5.2012 z technického hľadiska nemohlo dôjsť k zrážke, tak ako to tvrdí poškodený. Podľa záverov znaleckého posudku došlo k dopravnej nehode tak, ako to uvádza obžalovaný.

Podľa výpovede súdneho znalca C.. C. T. na hlavnom pojednávaní dňa 25.5.2012 postavenie chodca poškodeného pred zrážkou, tak ako to uviedol on pri svojej výpovedi nezodpovedá charakteru poranení zistených pri jeho prvotnom ošetrení.

Poškodený vo svojej výpovedi uviedol, že priamo zrážku si nepamätá.

Na základe uvedeného súd uzatvára, že verzia nehody, ktorú uvádzal poškodený je nedôveryhodná. Poškodený tvrdí, že mal vypiť určité množstvo alkoholu, avšak jeho tvrdenie nezodpovedá objektívnemu nález, ktorý je uvedený v lekárskej správe. Podľa názoru súdu, poškodený musel vypiť viacej alkoholických nápojov, pretože ním uvádzané množstvo by nevytvorilo takúto hladinu alkoholu v krvi. Takisto jeho tvrdenia o priebehu zrážky sú v rozpore so závermi znalcov. Z týchto dôvodov má preto súd zato, že poškodený si nezapamätal priebeh zrážky, pretože bol pod vplyvom alkoholu a šoku z dopravnej nehody, keď mal výpadok pamäte.

Z výpovede obžalovaného v spojení so závermi znaleckého posudku z odboru cestnej dopravy mal teda súd za preukázané, že poškodený I. J. pod vplyvom alkoholu prechádzal od J. W. cez vozovku z pravej strany v smere jazdy vozidla, keď došlo k jeho zrazeniu, autom obžalovaného.

Na základe takto vykonaných dôkazov preto súd ustálil skutkový stav tak, ako je tento uvedený v skutkovej vete výroku.

V zmysle uznesenia Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 1To/57/2012 zo dňa 25.6.2013, ktorým bol zrušený rozsudok tunajšieho súdu zo dňa 29.6.2012 a vec vrátená na ďalšie konanie bolo úlohou prvostupňového súdu skutkovo ustáliť, či poškodený vstúpil na vozovku spoza zaparkovaných áut na ceste, alebo či na ceste neboli zaparkované žiadne autá.

Tvrdeniu poškodeného, že v čase dopravnej nehody pri J. W. na ceste nestáli žiadne vozidlá súd neuveril z toho dôvodu, že bolo znaleckým dokazovaním vyvrátené jeho iné tvrdenie ohľadom toho, ako došlo k jeho zrážke. Navyše on sám uviedol, že si nepamätá, čo sa dialo od okamihu, keď sa k nemu priblížilo motorové vozidlo obžalovaného.

K tejto otázke vypovedali aj svedkovia G. J., T. J., K. J., G. G., L. W., ktorí uviedli, že potom, ako prišli na miesto nehody, žiadne autá pri bare na ceste neparkovali; W. J.Š., ktorý uviedol, že tam tie autá stáli; G. X., T. C., ktorí si nevedeli spomenúť, či tam autá stáli, resp. nestáli a E. N., ktorý však v ten deň na mieste nehody nebol.

Po vyhodnotení ich výpovedí mal súd za preukázané, že v ten večer z týchto svedkov požívali alkoholické nápoje svedkovia G.Q. J., T. J., K. J., G. G., L. W. spolu s poškodeným I. J. a preto má súd pochybnosti o ich schopnosti správne si zapamätať do podrobností okolnosti, ktoré vnímali svojimi zmyslami na mieste dopravnej nehody.

Svedok W. J. vo svojej výpovedi uviedol, že v čase okolo 22.00 hod. išiel na svojom motorovom vozidle po svoju matku do obce Dubovica. Keď prechádzal okolo J. W. E. M. T. všimol si, že na ceste pri tomto bare stoja nejaké autá, tieto autá si všimol, aj ako sa so svojou matkou vracal po 20 minútach domov, pričom v tom čase zaregistroval skutočnosť, že nejaká osoba leží na zemi a že je tam 5 alebo 6 osôb čo sa tam zbehli. Na mieste nehody nebola ešte záchranka ani policajti a ešte pred ich príchodom odišli ľudia na nich preč.

V spojení s tvrdením obžalovaného, ktorý uvádzal, že „zrazu“ a „v tesnej vzdialenosti pred vozidlom“ spoza vozidla mu vstúpil do jazdnej dráhy poškodený C. súd uveril výpovedi svedka J., že predmetné autá stáli pred barom tak, ako to on uviedol vo svojej výpovedi.

Tomuto záveru nasvedčuje aj okolnosť, že pokiaľ by tam žiadne auta nestáli, obžalovaný by mal pri tej rýchlosti ako sa pohyboval so svojim autom, a pokiaľ by sa plne venoval riadeniu, dostatok času na vykonanie brzdenia a zastavenia vozidla 8 metrov, resp. 9 metrov pred poškodeným, tak ako to je uvedené na str. 15 doplnku č. 3 znaleckého posudku č. 76/2008 súdneho znalca W.. I. D..

Podľa § 157 ods. 1 Tr. zák., spácha prečin ublíženia na zdraví ten, kto inému s nedbanlivosťou spôsobí ťažkú ujmu na zdraví.

Podľa § 16 Tr. zák., trestný čin je spáchaný z nedbanlivosťou, ak páchatel
a/ vedel, že môže spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že také porušenie alebo ohrozenie nespôsobí, alebo
b/ nevedel, že svojim konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, hoci o tom vzhľadom na okolnosti a na svoje pomery vedieť mal a mohol.

Podľa § 123 ods. 3 písm. i/ Tr. zák., ťažkou ujmu na zdraví sa na účely tohto zákona rozumie len vážna porucha zdravia alebo vážne ochorenie, ktorou je porucha zdravia trvajúca dlhý čas.

Podľa 123 ods. 4 Tr. zák., poruchou zdravia trvajúcou dlhší čas sa na účely tohto zákona rozumie porucha, ktorá si objektívne vyžiadala liečenie, prípadne aj pracovnú neschopnosť, v trvaní najmenej 42 kalendárnych dní, počas ktorých závažne ovplyvňovala obvyklý spôsob života poškodeného.

Podľa znaleckého posudku - doplnku č. 2 k 76/2002 zo dňa 27.3.2012 sa obžalovaný pohyboval so svojim vozidlom rýchlosťou v rozmedzí od 54 až 60 km/hod. Poškodený vstúpil na vozovku v čase, keď vozidlo bolo od neho vo vzdialenosti približne 44 metrov. Obžalovaný na to reagoval o 0,6 sekundy neskoršie. Obžalovaný nebol pod vplyvom alkoholu. V momente nárazu do poškodeného sa toto vozidlo pohybovalo rýchlosťou približne 53 km/hod.

Z technického hľadiska bolo možné zabrániť nehode za predpokladu okamžitej reakcie vodiča, keby sa obžalovaný pohyboval na svojom aute rýchlosťou 44 km/hod.

Podľa rekonštrukcie konanej dňa 19.3.2012 sa miesto zrážky nachádza bezprostredne pred J. W.. K zrážke došlo v nočných hodinách v čase okolo 22.10. hod.

Obžalovaný ako obyvateľ M. T. je znály miestnych pomerov. Teda vie, že v nočných hodinách obyvatelia obce a aj iné osoby navštevujú miestny J. W.. To musel usúdiť aj z faktu, že pri bare mali títo návštevníci odstavené vozidlá. Z toho dôvodu preto musel vedieť, že frekvencia výskytu chodcov je na tomto mieste obce väčšia ako v iných častiach obce. Preto bolo jeho povinnosťou znížiť rýchlosť svojej jazdy tak, aby mohol bezpečne zastaviť svoje vozidlo v prípade, žeby mu niekto náhle vstúpil do jeho jazdnej dráhy. Musel si byť teda vedomý, že mu môže nejaká osoba vstúpiť spoza odstavených motorových vozidiel do jazdnej dráhy. Po vyhodnotení všetkých vyššie uvedených okolností má súd zato, že primeranou rýchlosťou, ktorou sa mal obžalovaný na uvedenom mieste a čase pohybovať so svojim vozidlom, bola rýchlosť 44 km/hod.

V konaní obžalovaného súd vidí zavinenie vo forme vedomej nedbanlivosti, keď síce nevedel, že svojim konaním môže spôsobiť ublíženie na zdraví, hoci to vzhľadom na okolnosti a na svoje pomery vedieť mal a mohol.

Podľa správy D. G. zo dňa 5. marca 2009 (č.l.296-298) v spojení s odborným posudkom o invalidite zo dňa 18. októbra 2010 (č.l.299-302) je zrejmé, že u poškodeného I. J. došlo v dôsledku zranení, ktoré utrpel, k vážnej poruche zdravia, trvajúcej viacej ako 42 dní. Poškodenému bol priznaný invalidný dôchodok z dôvodu jeho poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 70% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Poškodenému bola teda spôsobená ťažká ujma na zdraví.

Z takto uvedených dôvodov preto súd uznal obžalovaného vinným z prečinu ublíženia na zdraví z nedbanlivosti podľa § 157 ods. 1 Tr. zákona.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák., pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Obžalovanému sa z miesta bydliska nič negatívne nevytýka. Podľa výpisu z registra trestov nebol doposiaľ súdne trestaný. Držiteľom vodičského preukazu je od 18.5.2004, pričom na úseku cestnej premávky spáchal iba jeden priestupok podľa § 4 ods. 2 písm. a/ Zák. č. 315/1996 Z.z.

Za prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Tr. zák. umožňuje zákon uložiť jeho páchatelovi trest odňatia slobody v trvaní šesť mesiacov až dva roky.

Pri zvažovaní poľahčujúcich okolností prihliadol súd na skutočnosť, že obžalovaný viedol pred spáchaním trestného činu riadny život - § 36 písm. j) Tr. zák., pričom súd nezistil žiadnu príťažujúcu okolnosť podľa § 37 Tr. zák.

Podľa § 49 ods. 1, písm. a/ Tr. zák. súd môže podmienene odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho 2 roky, ak vzhľadom na osobu páchatela, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje a na okolností prípadu má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatela výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. pri povolení podmienene odkladu výkonu trestu odňatia slobody určí súd skúšobnú dobu na 1 až 5 rokov. Skúšobná doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.

Súd pri rozhodovaní o druhu trestu a jeho výmery u obžalovaného K. C.Č. dospel k záveru, že na nápravu obžalovaného nebude potrebné uložiť trest, ktorý by bol spojený s obmedzením jeho osobnej slobody. Súd je toho názoru, že vzhľadom na vek obžalovaného, prostredie z ktorého pochádza a doterajšiu beztrestnosť postačí uložiť podmienene trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní šiestich mesiacov, s podmienene odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní jedného roka.

Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný svojim konaním neporušil dôležitú povinnosť vyplývajúcu mu zo zákona v zmysle § 157 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., keď išiel premávkovou rýchlosťou len o trochu väčšou (+ 10 km/hod.) ako bola rýchlosť, pri ktorej by nedošlo k zrážke s poškodeným, mu súd neuložil i trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov.

Podľa § 287 ods. 1, veta prvá Tr. poriadku, ak súd odsudzuje obžalovaného pre trestný čin, ktorým spôsobil inému škodu uvedenú v § 46 ods. 1 Tr. poriadku, uloží mu spravidla v rozsudku, aby ju poškodenému nahradil, ak bol nárok riadne a včas uplatnený.

Poškodený I. J. si v rámci trestného konania neuplatnil svoj nárok na náhradu škody a preto súd o tejto náhrade vôbec nerozhodoval.

Poškodená K., X. G. S..D., si uplatnila náhradu škody vo výške 15.367,78 Eur spočívajúcu vo vynaložených nákladoch za poskytnutú zdravotnú starostlivosť, poškodenému I. J..

Podľa § 441 Občianskeho zákonníka, ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne; ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že primárnou príčinou spôsobenej škody bolo zavinenie obžalovaného, tak ako je toto špecifikované vyššie. Na druhej strane však sekundárne, t.j. v menšej miere došlo k spôsobenej škode aj zo zavinenia poškodeného.

Poškodený ako chodec porušil ustanovenie § 53 ods. 2 Zák. č. 315/1996 Z.z., t.j. keď pod vplyvom alkoholu, mimo priechodu pre chodcov sa nepresvedčil, že vstúpiť na vozovku môže bez nebezpečenstva pre seba alebo iného. Z tohto dôvodu preto súd určil, že zavinenie obžalovaného a poškodeného vo vzťahu k spôsobenej škode je v pomere 51% ku 49 %.

Na základe uvedeného preto súd priznal poškodenej K., X. G., S..D., náhradu škody vo výške 51% z uplatneného nároku, t.j. sumu 7.837,57 Eur. a so zvyškom uplatneného nároku ju podľa § 288 ods. 2 Tr. por. odkázal na občianske súdne konanie.

Záverom súd uvádza, že pre odstup času a neexistenciu vlastných poznámok už nebolo možné doplniť vysvetlivky k fotodokumentácii z rekonštrukcie, ktorú súd vykonal na mieste samom dňa 19.3.2012, tak ako bol na to vyzvaný v predmetnom uznesení Krajského súdu v Prešove.

Poučenie:

Proti tomu rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Prešov. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie,

že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Prešove.